

UDSKRIFT AF MINISTERENS TALE, samråd i UUI den 1. november 2012

Det er korrekt, at der er afleveret en skriftlig redegørelse. Og det er også derfor, at Inger Støjberg så tidligt kender alle de datoer, der har været i spil. Man skal passe på med ikke at blæse tingene op til noget voldsomt og se konspirationsteorier og skandaler foran sig.

Som minister modtager jeg rigtig mange invitationer – i perioder får jeg måske mellem 5 og 10 hver eneste dag. Vi kigger på dem alle sammen og ser på, om det er relevant, og om det passer i kalenderen, og så laver man måske en foreløbig reservation i kalenderen.

Da jeg modtog den første indbydelse fra Nydansk Ungdomsråd – og det er korrekt, at det var den 25. maj – stod der, at man gerne ville invitere til en konference, og oprindeligt var planen, at den skulle afholdes på Københavns Rådhus. Det skulle være en konference, hvor man ville samle unge mennesker i en fælles sag mod radikaliserings, og den skulle holdes den 11. september. Og det syntes jeg faktisk var en rigtig god ide.

Tænk sig at bruge lige præcis den dag, som betyder så meget, til at mødes og gå imod, det vi er enige om at være imod, nemlig radikaliserings. Derfor var min første tanke, at den konference, ville jeg som social- og integrationsminister meget gerne deltage i.

Det er korrekt, at der på det tidspunkt ikke var noget endeligt program. Og da ministeriet senere bliver forelagt et endeligt program, så sker der den fejl, at jeg ikke får det forelagt. Og det vil jeg gerne sige til fru Inger Støjberg, at det betragter jeg faktisk også som en fejl fra huset side.

Men der er sådan set ikke mere fikumdik i det. Jeg får en indbydelse, jeg vil gerne deltage, og jeg melder mig til.

Efterfølgende er der noget debat frem og tilbage; fremsendelse af det endelige program. Man ændrer også stedet fra Københavns Rådhus til CBS.

Og jeg går rundt og er uvidende og glad og glæder mig til denne her konference, indtil jeg bliver kontaktet af Jyllands-Posten, som faktisk er den kilde, der fortæller mig, at ul-Qadri skal komme, og i den forbindelse bliver jeg selvfølgelig overrasket. Jeg havde ikke forventet at deltage i en konference, hvor han skulle deltage. Og derfor valgte jeg at sige nej. Og så er den sådan set ikke meget længere.

Jeg er blevet stillet en række skriftlige spørgsmål, og dem har jeg besvaret. Jeg har også afleveret en redegørelse for forløbet. Og derfor er der ikke så meget andet i det end at sige, at jeg betragter det som en fejl. Og jeg tror egentlig, at det er meget menneskeligt – alle mennesker begår fejl, og det betragter jeg i hvert fald det her som.

Det her handler ikke om, at ministeriet vil tage en kugle, eller hvad det er for noget

mærkelig snak fra fru Inger Støjberg. Nej. Vi lægger kortene på bordet, vi fortæller sagen, som den er. Det hele er lagt frem. Der er en redegørelse, der besvarer, hvornår er der sket hvad.

Men sandheden er, at jeg ikke er blevet forelagt noget. Det betragter jeg som en fejl. Og det har jeg naturligvis også gjort opmærksom på i mit hus. Der er ikke tale om, at der er et hus, der skal tage en kugle for mig, men om at vi skal have rettet det op.

Derfor vil vi også fremover i forbindelse med reservationer om deltagelse i arrangementer i visse situationer tage forbehold for deltagelse indtil det endelige program foreligger.

Når det så er sagt, så vil jeg sige, at jeg kender Nydansk Ungdomsråd for meget godt. Og derfor kom det også meget bag på mig, at det arrangement, de havde arrangeret her, lå så langt fra, hvad jeg synes var en god ide.

Jeg har selv deltaget på Nydansk Ungdomsråds grundlovs møde på Nørrebro, og jeg ved, at de laver mange andre gode ting. De har også konferencer i efteråret, som jeg skal deltage i. Så jeg betragter denne sag som en smutter og en beklagelig fejl. Og så er den ikke længere.

Når det så kommer til de værdier og holdninger vi har, så ved jeg, at fru Inger Støjberg og jeg deler holdninger. Vi har stået sammen og demonstreret mod Hizb ut-Tahrir. Jeg har også holdt tale, da Bilal Philips var i København. Så derfor ved jeg, at Inger Støjberg kender mine holdninger på dette område. Jeg ved, hvad jeg står for, og det har jeg stået for altid.